

Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 4 februari 1936 kl. 11 f. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning rörande ikraftträdandet av visst stadgande i förordningen den 31 maj 1935 (nr 255) om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen.

I en den 31 januari 1936 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 56, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande, vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning rörande ikraftträdandet av visst stadgande i förordningen den 31 maj 1935 (nr 255) om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

Härigenom förordnas, med ändring av vad häremot stridande stadgas i övergångsbestämmelsen till förordningen den 31 maj 1935 om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen, att stadgandet i 143 § 4 mom. i dess nya lydelse därom, att straff enligt nämnda paragraf icke inträder för den som av egen drift beriktigt oriktigt meddelande, skall äga tillämpning jämväl i fråga om förseelse som begåtts före den 1 januari 1936.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Till det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet har föredragande departementschefen beträffande det förevarande förslaget anfört följande:

»I 143 § 1 och 2 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379) stadgas bötesstraff för den, som i självdeklaration eller virkesdeklaration eller vissa andra uppgifter för taxering lämnat oriktigt meddelande, som är ägnat att leda till frihet från taxering eller till för låg taxering. Enligt 3 mom. i dess ursprungliga lydelse skulle dock straff för sådan förseelse icke inträda, därest den skyldige, innan vederbörande taxeringsnämnd avslutat sitt arbete, av egen drift beriktigt det oriktiga meddelandet.

Genom förordning den 31 maj 1935 (nr 255) om ändring i vissa delar av

taxeringsförordningen, föranledd av proposition nr 148 till 1935 års riksdag, undergick 143 § vissa jämkningar. Därvid erhöll sistnämnda stadgande om straffrihet — betecknat 4 mom., sedan såsom 3 mom. insatts en bestämmelse om straff i vissa fall för delaktighet — den ändrade lydelsen, att straff enligt paragrafen icke inträder för den, som av egen drift beriktigt det oriktiga meddelandet; straffrihet skall således inträda även om ett beriktigande av egen drift sker senare än nyss sagts. Denna ändring hade föreslagits av de s. k. skattekontrollsakkunniga, som därvid uttalat, att ändringen stode i överensstämmelse med flestades tillämpad praxis i vårt land och att stadgandet syntes kunna förväntas bidra till att icke oväsentliga belopp, som tidigare undanhållits, framdeles komme att deklarereras.

Förordningen den 31 maj 1935 trädde i kraft den 1 januari 1936. Enligt en övergångsbestämmelse skola emellertid vissa paragrafer med ansvarsbestämmelser, däribland 143 §, i deras förutvarande lydelse äga tillämpning även efter 1936 års ingång i fråga om förseelser, som begåtts dessförrinnan.

Med hänsyn till nämnda övergångsbestämmelse torde straff icke vara formellt uteslutet, om en i 1935 års deklARATION lämnad oriktig uppgift beriktigas av egen drift i samband med avgivandet av årets deklARATION eller senare, innan straff för förseelsen efter två år preskriberats. Enligt vad jag erfarit framträder emellertid just i år på grund av de skärpta kontrollanordningarna en viss tendens hos de skattskyldiga att själva anmäla förut ej deklarerade belopp för eftertaxering men har därvid den föreliggande möjligheten till straff — om än åtal i sådana fall sällan skulle ifrågakomma — verkat återhållande.»

Utskottet.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot föreliggande förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition, nr 56, antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning rörande ikraftträdandet av visst stadgande i förordningen den 31 maj 1935 (nr 255) om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

Stockholm den 4 februari 1936.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande: herrar Bärge i Katrinholm, Björnsson, Wahlmark, Hjalmarsson, Lövgren i Boden, Olsson i Gävle, Olsson i Ramsta, Ericson i Boxholm, Anderson i Norrköping, Bengtsson i Örby Bosgård, Larsson i Örbyhus, Björkman i Sunne, Sköldén, Blomquist, Brännström i Skellefteå och Bergström i Hälsingborg.